

undertrykke og for så vidt udrydde os, sådan som islam som bekendt altid har gjort? Der er fjorten hundrede års historie at henholde sig til. Er det ikke betænkeligt, at man, fordi der er nogle, der taler om, at de føler deres religiøse følelse krænket, begynder at forsvare noget, der er meningsløst ud fra vores udgangspunkt?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg bryder mig ikke om ordet udryddelse, er jeg nødt til at sige. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var lettere at debattere, hvis hr. Søren Krarup havde hørt efter, hvad jeg svarede første gang. Jeg påpegede netop, at denne bestemmelse intet har med religiøs følelse at gøre. Den har efter min opfattelse heller ikke så frygtelig meget med teologi at gøre. Jeg synes slet ikke, vi skal diskutere Luthers troregiment i dag. Det er jo evident, at det er en del af bekendelsesgrundlaget i den lutherske kirke efter grundlovens § 4.

Men når man nu begynder at snakke om islam, som altså vil det, som man ikke må sige, må jeg jo sige, at blasfemiparagraffen er langt, langt ældre, og som jeg var inde på, kom den ind på et tidspunkt, hvor Luther ikke havde været død nær så mange år som nu. Den har jo intet med islam at gøre, og det er også derfor, at jeg undrer mig over, at man tager den debat nu, og at man ikke tog den, længe inden islam blev et diskussionsemne. Det var faktisk først, da Laue Traberg Smidt truede med at bruge den og påstod, han havde fået nogle muslimer som klienter – som vist ikke passede – at Dansk Folkeparti kom i tanke om, vi skulle kigge på blasfemiparagraffen. Den har jo været der i mange år, uden at nogen har haft ondt af det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Efter det sidste replikskifte kan jeg ikke rigtig dy mig, fordi nu er jeg lidt forvirret. Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at blasfemiparagraffen har med religiøse følelser at gøre, men religiøse følelser har ikke noget med kristendommen at gøre. Undskyld, men hvad har religiøse følelser så med at gøre? Vil det sige, at det simpelt hen er følelser i al almindelighed, der ikke må krænkes, og at det har ikke noget at gøre med den eller de konkrete religioner? Religiøse følelser er sådan en niche, der står helt for sig selv. Skulle man så ikke hellere sige, at man slet ikke må krænke no-

gens følelser, af hvilken art de end er? Og tror fru Birthe Rønn Hornbech ikke, at det ville betyde, at vi kom vidt omkring, og at det faktisk blev umuligt at sige noget som helst?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er i hvert fald umuligt at debattere, når hr. Jesper Langballe alene tager udgangspunkt i og udvikler en masse fra noget, jeg overhovedet ikke har sagt. Det gider jeg simpelt hen ikke have med at gøre.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er da ked af, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke vil diskutere med mig, men det vil ikke afholde mig fra fortsat at diskutere med fru Birthe Rønn Hornbech. Det der med sådan en tavshed, der sætter ind på grund af fornærmelse, mener jeg er en dårlig debatkultur.

Derfor vil jeg stille mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech igen: Blasfemiparagraffen, siger fru Birthe Rønn Hornbech – jeg kan have hørt forkert, så korriger mig – har med religiøse følelser og ikke med kristendommen at gøre, men hvorpå hviler så bestemmelsen om, hvilke religiøse følelser der ikke må krænkes? Det må da være et spørgsmål, jeg kan få svar på.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Den dag hr. Jesper Langballe begynder at tage udgangspunkt i det, jeg har sagt heroppefra, vil jeg meget gerne diskutere med hr. Jesper Langballe. Og jeg taler ikke særlig utydeligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, og i hvert fald taler ordføreren ikke længe. Tak for talen. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Da vores ordfører, fru Karen Hækkerup, ikke kan være til stede her i eftermiddag, skal jeg fremføre Socialdemokratiets ordførertale.

Lad mig starte med at slå fast, at ytringsfriheden er et urokkeligt grundprincip i det danske samfund, der på ingen måde står til diskussion. Det er helt essentielt, at man i et demokratisk samfund har ret til at sige sin mening, så der kan føres en fri debat. I et åbent samfund som det danske, hvor forskellige religioner eksisterer